

1. І поблагословив Бог Ноя й синів його, та й промовив: Плодіться й розмножуйтеся, та наповнюйте землю!

2. І ляк перед вами, і страх перед вами буде між усією звіриною землі, і між усім птаством небесним, між усім, чим роїться земля, і між усіма рибами моря. У ваші руки віддані вони.

3. Усе, що плазує, що живе воно, буде вам на їжу. Як зелену ярину Я віддав вам усе.

4. Тільки м'яса з душею його, цебто з кров'ю його, не будете ви споживати.

5. А тільки Я буду жадати вашу кров із душ ваших, з руки кожної звірини буду жадати її, і з руки чоловіка, з руки кожного брата його Я буду жадати душу людську.

6. Хто вилле кров людську з людини, то виллята буде його кров, бо Він учинив людину за образом Божим.

7. Ви ж плодіться й розмножуйтеся, роїться на землі та розмножуйтеся на ній!

8. І сказав Бог до Ноя та до синів його з ним, кажучи:

9. А Я, ось Свого заповіта укладаю Я з вами та з вашим потомством по вас.

10. І з кожною живою душею, що з вами: серед птаства, серед худоби, і серед усієї земної звірини з вами, від усіх, що виходять з ковчегу, до всієї земної звірини.

11. І Я укладу заповіта Свого з вами, і жодне тіло не буде вже знищене водою потопу, і більш не буде потопу, щоб землю нищити.

12. І Бог промовляв: Оце знак заповіту, що даю Я його поміж Мною та вами, і поміж кожною живою душею, що з вами, на вічні покоління:

13. Я веселку Свою дав у хмарі, і стане вона за знака заповіту між Мною та між землею.

14. І станеться, коли над землею Я хмару захмарю, то буде виднітися в хмарі веселка.

15. І згадаю про Свого заповіта, що між Мною й між вами, і між кожною живою душею в кожному тілі. І більш не буде вода для потопу, щоб вигубляти кожне тіло.

16. І буде веселка у хмарі, і побачу її, щоб пам'ятати про вічний заповіт між Богом і між кожною живою душею в кожному тілі, що воно на землі.

17. І сказав Бог до Ноя: Це знак заповіту, що Я встановив поміж Мною й поміж кожним тілом, що воно на землі.

18. І були сини Ноеві, що вийшли з ковчегу: Сим, і Хам, і Яфет. А Хам він був батько Ханаанів.

19. Оці троє були сини Ноеві, і від них залюднилася вся земля.

20. І зачав був Ной, муж землі, садити виноград.

21. І пив він вино та й упився, й обнажився в середині свого намету.

22. І побачив Хам, батько Ханаанів, наготу батька свого, та й розказав обом браттям своїм надворі.

23. Узяли тоді Сим та Яфет одежину, і поклали обидва на плечі свої, і позадкували, та й прикрили наготу батька свого. Вони відвернули дозаду обличчя свої, і не бачили нагоди батька свого.

24. А Ной витверезився від свого вина, і довідався, що йому був учинив його син наймолодший.

25. І сказав він: Проклятий будь Ханаан, він буде рабом рабів своїм браттям!

26. І сказав він: Благословенний Господь, Симів Бог, і хай Ханаан рабом буде йому!

27. Нехай Бог розпросторить Яфета, і нехай пробуває в наметах він Симових, і нехай Ханаан рабом буде йому!

28. А Ной жив по потопі триста літ і п'ятдесят літ.

29. А всіх Ноевих днів було дев'ятсот літ і п'ятдесят літ. Та й помер.